

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Çocuk işçiliği sorunu dünyanın kanayan yarası olmaya devam etmektedir. “Çocuk işçiliği” çoğu kez çocukları çocukluklarını yaşamaktan alıkoyan, potansiyellerini ve saygınlıklarını eksiltten, fiziksel ve zihinsel gelişimleri açısından zararlı işler olarak tanımlanır. Çocuk işçiliği sorunu gelişmekte olan her ülke için olduğu gibi, Türkiye için de önem taşıyan bir konudur. Sorun; nüfus, eğitim düzeyi, ekonomik gelişim ve sosyal kalkınma kavramlarıyla doğrudan ilgilidir.

Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) raporuna göre dünya genelinde zararlı işlerde çalışan çocuk sayısı 73 milyona, toplam çocuk işçi sayısı ise 152 milyona ulaşmıştır. Çocukları sömürüye, eğitim aksaklığına, sağlıklarını tehdit eden koşullara maruz bırakılmak ile fiziksel, zihinsel, manevi, ahlaki ve sosyal gelişimine engel olan işler olarak tanımlanan çocuk işçiliği ülkemizde de en önemli sorunlardan biridir. Araştırmalara göre, Türkiye’de 6-17 yaş grubunda çocuk istihdam oranı yüzde 5,9 seviyesinde iken, çalışan çocukların yüzde 68,8’ini (614 bin) erkek, yüzde 31,2’sini (279 bin) kız çocukları oluşturmaktadır. Toplamda 893 bin çocuk işçiden 6-14 yaş arası olanların sayısı 292 bin ve 15-17 yaş arası olanların sayısı 601 bindir. Her ay düzenli olarak ülkemizde gerçekleşen iş cinayetlerini açıklayan İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi (İSİG) verilerine göre, 2018 yılında en az 1923 işçi iş cinayetlerinde hayatını kaybederken, bunlardan 23’ü 14 yaş ve altı, 44’ü 15-17 yaş arasındaki çocuk işçilerdir.

Çocukların yaptıkları çeşitli işler arasında önemli farklılıklar vardır. Bunlardan kimileri zorludur ve ciddi emek gerektirir. Kimileri tehlikelidir, hatta ahlaki açıdan kınanması gerekir. Çocuklar çalışırken çeşitli görevleri yerine getirirler ve çeşitli etkinlikler içinde yer alırlar. Türkiye; kırsal yerleşimden kentsel yerleşime ve tarımsal ekonomiden sanayi ekonomisine geçiş süreci yaşamaktadır. Başlıca kent merkezlerine göç trendi, sosyal destek ağının yetersizliği veya kent yaşamına uyum sağlayamama ile birleştiğinde, çocuk işçiliği daha fazla gündeme gelmekte, özellikle ailenin gelir düzeyini arttırmak amacıyla sokaklarda ve marjinal sektörlerde çalışan çocukların sayısı belirgin bir şekilde artmaktadır.

Bu bilgiler ışığında, ülkemizde çocuk işçiliğinin geldiği nokta göz önüne alınarak, bu büyüyen sorunun önüne geçmek için konuyla ilgili Meclis Araştırması yapılması yerinde olacaktır. Yaşanan sorunların tespiti ve çözüm önerilerinin geliştirilmesi amacıyla

Anayasanın 98. TBMM İçtüzüğü'nün 104. ve 105. maddeleri gereğince Meclis Araştırma Komisyonu kurulmasını arz ve teklif ederiz.

Seydi Dalkı

Ecz. Gamze TAŞCIER

Ankara Milletvekili

~~Agababa~~
Veli Agababa
Malatya Mr. u

Ayhan BAKI
Adana Mr.

Kazım ARSLAN
Dersim Mr.

Yüksel ÖZKAN
Burda Mr.

İsmail

Baki Saka
İzmir

Serkan TOPAL
Hatay Mr.

Deniz YAVUZİLMİZ

Zonguldak Mr.

Mahmut Tanel

Orhan Sarıbaş
Bursa Mr.

Kadir Durmaz
Tokat Mr.

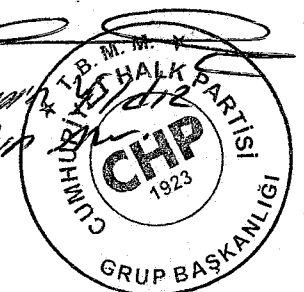
Ahmet KARAY
Trabzon Mr.

M. Ali GALEBİ
İzmir Mr.

Ömer Fethi GÖNER
1919'de

Ayhan DEĞER
Antalya Mr. 16

MURAT BAKAN
16 İzmir Mr.
M. B. Çeken

[illegible]